

Roma 22 Maj - 73.

"
Åskade ni!

Jag passas på en liten stund i
bästa middagsbectan, då mina be-
ohjelpeligen (poetika på litet hvil-
och ställe är sysselsatt. Annars vill
det inte bli någon minuts tillfälle
för enskildt företag. Vi äro en art-
so dagligen tillsammans med Phau-
dinkopf, byggliga och snälla sådana,
alltid hitta någon på en god idé och
si följas allafat här och tvärs i Rom.
Afståndet är temligen stora, och
man måste åka mycket för att vinna
tid, man blir också så trött af bectan.
Och nattvaller! Aldrig komma in
här i säng före 12-11 1/2, det finns all-
tid någon anledning att sitta på en
trattoria och dricka vin. Deras vin

är rysligt godt och frestande, det
måstet medgifvas, aldrig bli man
bättre tung i hufvudet af det. En
rödsvart, doftande uelktan, som
kallas Alcatraz är min största frestelse.
Jag förvåna mig öfver den gamla
lilla Menas, pudsbelagda fri Munch,
som orkar lepa detta stora lif. Hon
är oftast ute med oss andra, natu-
rligtvis för sina flickors skull, men in-
tresserad ser hon ut. Om allt hvad
vi sett här för lönst att skriva,
det skall vi få smundt i en.
Ätke bli betagen gång på gång,
han är en lycklig natur.
Michel Angelo's Sixtiska Kapellet
är öfvervåldigande kraftig. Raphael
har ännu riktigt kunnit oss,
men vi ha bestämt att resa hem
öfver Dresden, så Ätke får se
Sixtiska Madonnan der, blommande
af hans Roust. Häraf första vi

att vi nu verkligen släppte Paris ut
håren för samma gång. Likes så
är ju förstås i och för håret
med, egentligen för att jag är trött
och tvett igen, rymt och stränder
måra dagar. Paris skulle bli
Vi ha nu tänkt att stanna denna
veckan till slut. Thom, sedan
på ett par tre dagar se Perugia och
Assisi på vägen till Florens. Sen
på ganska direkt Preussens banor
upp till München, så Dresden
(1 dag) - Berlin - Kphmn 2 dagar
- Hagen - Björkudden! Värma
de dag, vad jag längtar dyft!
Om vi skulle bifå att gå från
Kphmn Onsdagen den 7 Juni! Jag
tror båtena på regelburen det bara
den dagen i veckan. Vi ha sol och
värme med oss, om våren det berum
ännu är blek och kall. Och vi
längta båda efter just den våren!

Hvad som gör mig mycken oro ge-
nom bresken der hvar från är att
Annaparna är så klara. Jag
är så hjärtanslig för att Torst och
fru Hettlich i sin ifver taga all-
deles för häftigt itu med henne.
Hon har en liten fysik från födseln,
det gör mig off från att tro, och
att den skall håla vid sådana
vanvettiga kurser som den sist
ni utförde med 5 timmar i var-
solen, omverlande med smöbad.
det är jag särt mindre med om.
Och så det med smörzår och rådiser.
Jag är riktigt rädd att komma hem
och se det marga resultatet.
Hvar för ska (ni) öfverdrifva så
förskräkligt? Hvad säga Annas
egna tillfallt detta? Hon är ju
visserligen en mynig mensiska
men alla vet hvar lätthandteri,
och att Torri får ansvaret, det

(22.5.1893)

Kan gundgas. Både Anna och
Loffe skrifva om hur "där" Anna
barnet är. Det gör mig förskäligt
ont. Ikke mindre därför att jag
vet huru väl du vill henne, Loffe
och hur nystigt snäll du varit
mot henne hela året. Jag är så
innerligt tacksam för det, på
samma gång jag allvarligt vill
bedja dig att vara varsam med
dessa experiment, både på Anna
och på Alta. I vintern skref jag
engång ett lunt bref till dig, hvar
men hade glömt att skicka af det
medan jag var så rädd att göra dig
ledsen. Nu väckes min oro på
nytt. Vi skola tala allvarsamt
hvar om den när vi träffas, våra syster.

Nu får jag sluta för att uppsöka
teke, der han står i en målars atelier
och gör en porträttskiz af en norsk.
Vi skola sedan fara ut åt landet

en bit och äta frukost der ute.
 I går, Pingstdagen, hörde vi den
 Valla kaffi ofte sång af munnor
 i St. Trinitä del Monte, en kyrka
 på monte Pincio. Det var genom-
 stämningsfullt. Hela det upplysta
 horet var fylldt af knäböjande
 munnor. Skira hvita stöjer, men
 de sjungande så markens dast
 klymsta bakkor ett högt galler på
 apellaktaren. Det är en mycket
 sträng Benediktiner order.
 Vi bo frött och öppet och kunna
 sova med endast persiennerna
 stängda. Flera vätter ha vi haft
 den herrligaste vättergalsreiser
 från prästern bakkor den gamla
 stads muren, tätt invid vårt hus.
 Oj, hvad vi ha mycket vackert
 att beskrifva, då vi kunna se!
 Tus att Torri är rodd "t.o.m."
 af tarfuga resebeskrifningar!"

Men gerna ville vi öfverlämna
 oss till en annan ställe

De grusade Kejsarpalatsen på
Kasteln, de ^{man} ännu dagligen
framräfvar Konst och Historia,
de göra mäktiga intryck.

Rom är g. mer en villy stad, se-
dan det blef hufvudstad, men
man kan trivas här godt. Rom
gör ett helt "underligt och sådant"
intryck, än det skojande. Napoli.

Tärvät ni, älskade! Aj, ja,
det skulle jag ju skriva om, att
jag bedt fröken Kjellström i St. Lu-
kaskirken till H. förs var en större
resborg, innehållande sommar-
klädet (intet förtullbart). De
skicka väl avis från anst. Kontoret
när den kommer. Passa det g.
med Alberto stadsresor, så befd
Linderman taga ut den och be-
tala honom af minn pengar!
Den kan sedan stå hos Linderman

lills tillfälle bli att få ut den.
En simpel större pertkor? bara
Adjö, à Dieu! Ma' väl sälskade
för ett system! Halsa edra båda
skydds linor, junc frarna
och alla vännerna. Skrif vänn
till Lisenze p. r. jag är nyfiken
att veta hur vägen för minne må
futtia egghellen gått i Hous-
företningen. jag kan inte tro det.
Tänkskref att vinterlandskapet
från Åland var det jemte de nya
Pionerna, men det kan jag vara öf-
frit, ty det blef ju sådant i Åbo.
Hade jag hade skickat till Åbo
från Lönne bunnit retou. till
Housstf. exposition; H. förs?
à recevoir! Salute!

I stor hast Eja
Har jag tackat för T. s. bref och
grappa för tröningarna? Tack!